

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 3rd OCTOBER, 1986 No. 40

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

Alumni Associations — Jaffna College

Parent Association:

The Jaffna College Alumni Association met for the Annual General Meeting on Wednesday 17th September in the college premises. The proceedings began with a service of praise in the Cathedral Church, Vaddukodai conducted by Mr. G. Rajanayagam of the staff of the college. This was followed by the unveiling of the portrait of the late Mr. R. J. Thuraiarajah in the Bicknell Memorial Pavilion. The portrait was unveiled by the Principal Mr. Thuraiarajah served as Physical Director of the college for a period of thirtyfive years. The Principal's tea and the Annual General Meeting followed. As usual the Secretary's report, and the Principal's report for the year were presented at this meeting.

The following office bearers were elected for the year 1986/87:

President: Mr. N. Sivaganam

Vice-Presidents:

Messrs: A. Rajasingam, K. Gunaratnam, M. A. Velupillai, V.K. Kandiah.

Secretary: Mr. N. Ratnasingham

Treasurer: Mr. T. Anandaratnam

Ex-Officio Members: The Principal & Alumni Relations Officer.

Committee Members:

Rev. A. Jeyakumar, Rev. C. T. Roberts, Mr. S. Jebanesan, Mr. W. N. Thevakadacham, Mr. K. Kumarasamy, Mr. M. Sithamparanathan, Mr. N. A. Vimalendran, Mr. S. Ratnavale, Mrs. S. Rajamohan, Mrs. L. B. Thambyrajah, Miss S. S. Selvadurai, Mrs. K. Navaratnarajah.

Auditors: Mr. A. Jeyarajan
Mr. G. Jeyasingham.

London Alumni Association:

The Annual General Meeting and reunion took place on Saturday 13 September at Lola Jones Hall, Greaves Place, Tooting, in South-East London. The meeting commenced at 6.00 p.m. and was chaired by the President Mr. S. Anantharajah. As President he expressed his happiness that the branch of the Jaffna College Alumni Association in U. K., has been formally established. Mr. A. M. Brodie, the former Alumni Relations Officer and a retired member of the staff of Jaffna College read the message from the Principal. Speeches were then delivered by Dr. Selvarajan Jesuthason, Dr. N. Satchithanathan and Mr. Windhi Jeyasingham.

A resolution requesting the Board of Trustees in U.S.A. to invite an alumnus of Jaffna College to be present and participate in its meetings was passed without a division being

Bharati Festival at Jaffna College

September 12th was observed as Bharati Day at Jaffna College. At 1.30 p. m. a special programme was conducted by the Tamil Department of the College. Mr. S. Jebanesan the Head of the Department in his introductory remarks said that the hunger and thirst of Bharati were the liberation of, India the Tamil Woman and the Tamil poetry. The Middle School Girls rendered a dance programme. After the singing of some of Bharathi lyrics the play "A day at Pondicherry" was staged.

Memorial Service

A service of Thanksgiving for the life and work of Miss Constance Regina Parameswari Walton was held at the Church of St. John the Baptist on Monday the 29th of September at 3 p. m. The Rev. Joseph Sarvanandhan conducted the service and a tribute was paid by Mrs. Hensman. After the service the ashes of the late Miss Waton were interred at the St. Johns Church burial grounds.

proposed by Dr. P. Jeyaratnam and seconded by Mr. Brodie.

A variety entertainment followed—a magic show was performed by Miss Krishna Sathanathan (a grand-daughter of Mr. A. T. Gunaratnam); musical items were given by Mrs. Sarojini Jesuthason — Piano, Miss Premila Jesuthason — Harp & Flute and Mr. Vimalan Jesuthason — Violin (Daughter and grand-children of the late Mr. P. W. Ariaratnam); oriental dance recital was given by Miss Shobana Sathanathan (grand-daughter of the late Proctor Kandasamy of Vaddukodai) and Tamil songs were given by Mr. Yogeswaran.

Election of office bearers:

President: Dr. S. T. S. Somasegaram

Vice-Presidents: Mr. Mano Kadirgamar & Mr. A. Selvaratnam

Joint Secretaries: Dr. Preman Jeyaratnam & Mr. Windhi Jeyasingham

Treasurer: Mr. R. S. Chandrarajan

A committee of twelve was elected.

Vote of thanks was proposed by Dr. Jeyaratnam. The meeting was followed by a fellowship dinner and covers were laid for 350 people and it was catered by Mr. S. Senthilingham also an alumnus of the college. The newly elected President Dr. Somasegaram thanked the gathering for the confidence they had in him to guide the destinies of the Association. The function ended at 11 p. m., with the singing of the College Song.

Statement of the Sri Lanka S. C. M. on Ethnic

"Everywhere in the land
righteousness and justice will be done.
Because everyone will do what is right
here will be peace and security for ever"
(Isaiah 32:16, 17)

The Student Christian Movement views the terrible conflict in our country today in the perspective provided by the above Bible passage.

Origins of the Ethnic Conflict:

Although modern Sri Lanka is a multi-religious, and multi-cultural society, ever since independence from colonial rule the Sri Lankan State has come under the dominance of the majority ethnic community. Provided below are some instances in the process of establishment of "Sinhala-Buddhist" supremacy over our State by the majority ethnic community:

(a) the denial of citizenship to the entire Hill-country Tamil community;

(b) the enthronement of Sinhala as the sole official language in 1956;

(c) the Constitutional guarantee of State Patronage of the Buddhist religion alone in 1972.

The establishment of such an ethno-centric State resulted in an erosion of the opportunities for the various other ethnic communities to live as full citizens in their native land. These communities were no longer able to freely enjoy life as they wished to according to their own cultures in their motherland. Further more, State investment in the development of social and economic infrastructure was concentrated in the zone centred on the capital city and in the population dense areas primarily inhabited by Sinhalese majority community. As a result of this unequal distribution of State resources, the out-lying regions (the "outstations"), some of which are the home of ethnic minorities, have suffered a lack of development. Ethnic minorities suffered further discrimination when, during 1972-78, access to university education

was regulated according to ethnic population proportions under the notorious "Standardization" of entrance examination marks.

Conflict breaks out:

Being the numerically largest of the ethnic minorities with its own distinctive cultural identity and historic homeland, it was the Tamil community which felt strong enough to resist this systematic marginalisation. At first, Tamil opposition to the consolidation of "Sinhala-Buddhist" supremacy was articulated within the legal political framework. Consequently a lack of any favourable response by State hierarchy (a hierarchy based on the majority ethnic constituency) the Tamil people extended their dissent beyond the official political institutions into mass agitation. In certain instances, when the governing political party did actually consider solutions to this conflict these solutions were never implemented due to the over-riding concern of the governing party with the preservation of its regime. Consequently Tamil agitation was suppressed. Such an escalation of the conflict resulted in heightened ethnic nationalism. It is the Tamils who have suffered most in the racial riots which have broken out on several occasions. The Tamil people have had to undergo several decades of such suffering and oppression. Within the Tamil community it was the rural youth who felt this repression most sharply. The bitter experience of unsuccessful mass agitation drove these youths to expressing their dissent through armed struggle. The present government has unleashed all its legal and military powers in a harsh repression in response to this armed struggle.

(to be continued)

Appointed to E. I. S. D.

The Board of Management of the Ecumenical Institute for Study and Dialogue has appointed Mr. Marshal Fernando B. A. (Ceylon), Post graduate Diploma in International Affairs (1983), Post graduate Diploma in Economic Development (1985), Post graduate Diploma in Education (1984), as an Associate Director of the Institute with effect from 1st September 1986.

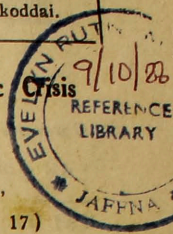
Mr. Marshal Fernando counts many years of experience in the S. C. M. and in the Ecumenical Movement both in Sri Lanka and abroad. He has served

Congratulations

On a scholarship granted by the World Council of Churches Rev. J. Sarvanandhan Vicar, St. Johns Church, Chundikuli will follow a course in the Ecumenical Institute Bossey for six months. He is the son of the late Mr. K. G. Joseph and Mrs. Joseph of the J. D. C. S. I. Moolai Church and an old boy of Jaffna College, Vaddukodai.

Wesley College as a teacher for 15 years.

We welcome Mr. Fernando to the Institute and look forward to many years of fruitful collaboration.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தென் தலைவர இதழ்]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

• நீதி ஜனத்தை உபரித்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்தக்கும் இழிவரம்”

மலர் 146]

3-9-86

[இதழ் 40

தென்னிந்திய திருச்சபை
யாழ்ப்பாண மறை மாவட்டம்

வருடாந்த விழா — 1986

11-10-86 சனிக்கிழமை

வட்டுக்கோட்டை ஆசன ஆலயம்

நிகழ்ச்சிகள்

கு.ப. 8-00 மணி — தோத்திர ஆராதனை
உதவிக்குரு அபிஷேகம்
திரு. இராஜ்குமார். (புங்குடுதீவு,
வேலணைச்சபை ஊழியன்)

கு.ப. 11-00 மணி — கலை நிகழ்ச்சிகள்

கு.ப. 12-00 மணி — பகிரங்கக்கூட்டம்

பி.ப. 1-30 மணி — மதியபோசனம்

யாவரும் அன்பாய் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்

வண. சாம் தம்பு

செயலாளர், தெ. இ. தி. யா. அ.

கொடுமை! கொடுமை!

1. எங்கனும் சேவகர் எங்கனும் சேனைகள் எங்கனும் போர்கள் எரி.
2. கொள்ளை கொலைகளெங்கும் கோரங்கள் எங்கெங்கும் கள்ளணை எங்கும் கரவு.
3. சட்டங்கள் செய்யும் சபைகளே எங்கெங்கும் கட்டுச் சிறைகளெங்கும் காட்டு.
4. பட்டம் பதவிகள் பாவிசட் கெங்கெங்கும் வட்டமிடும் ஆணவ வாழ்வு.
5. வாழ்வுப் பொருள்பெருக வாய்த்ததொழிற்கூடம் போர்ப் பாழ்சருளி செய்வதென்ன பாடு!
6. சேவகர் இன்றியும் சேனைகள் இன்றியும் எவரும் வாழவில்லை இன்று
7. தொல்லை அரசாட்சி தாய இயற்கைப் புல்ல விடாது புச.

[நன்றி "கிறிஸ்மொழிக்க குறள்"
திரு. வி. க]

மனிதனைக் காணோம்!

மக்கள் திரள்
மலிவாகக் கிடைக்கும் பொருள்
இன்று வந்தால்
'ஒசன்னை' என்று ஒங்கிப் பாடும்,
நானே வந்தால்
சிவனவையில் அறையும் என அடித்துணாக்கும்,
இதுதான் மக்கள் திரள்!
மலிவாகக் கிடைக்கும் பொருள்!
கனிவாக வந்தால்
கை கொட்டி வரவேற்கும்!
காரியமாக வந்தால்
கடிப்புக் கொடி காட்டும்!
இதுதான் மக்கள் திரள்!
மலிவாகக் கிடைக்கும் பொருள்
எங்கும்... என்றும்... கிடைக்கும்,
ஆனால்,
மனிதனைக் காணோம்!

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர் மலர் —

அரசனான ஆட்டிபாடையன்

“விடியன்னா”

(முற்கொடர்)

11. சவ னுள்ள தேவாதி
தெய்வத் தன்னை நிந்தித்த
நாவை யறுத்துத் தலையிந்து
நடிகட் றிடுவேன் எனஉரைத்தான்
12. தேகப் பெலனை நம்பிவரும்
தீயோனே! கேள் நீயின்ற
சாகக் கடவுள் தரும்பெலனென்
தஞ்ச மென்றான் தாவிது
13. பாராய் வாரும் பட்டயமும்
பரிசை விடலை பிவைவிட்டு
கூழாய் கலகைக் கவண்வைத்து
குறிபாத்த தெறித்தான் தாவிது
14. தீண்டும் கல்லுத் திருவருவால்
தீயோன் தெற்றி போற்றிடவே
யீண்ட படைபோல் முகங்கிழி
நினைந்தி விழ்ந்தான் மான்டானே
15. அந்தோ என்றே பெயிந்தர் படை
அகன்ற தப்போ தாவிதை
வந்தே சவுறும் சனத்திரகும்
வாழ்த்தி யுயித்தி வைந்தாரே
16. துய மனதும் துணிகாரும்
கந்த வாழ்வும் துதிபாட்டாய்
பாயும் கீத இசையறிவும்
பரணைக் கவர உயர்ந்தானே
17. சவுறும் மகனும் மான்டானப்பின்
சீவ கோலை போற்றிடவே
அனலும் துன்பம் அகன்றிடவே
காச னுள்ள தாவிது
18. அன்கூர் பக்தி ஆண்டவனமேல்
அவனுக்ககீதம் வரும்போது
நுண்ணிக் கடத்தும் ஆடுபுவான்
துய நெஞ்சன் தாவிது
19. கோர மான பாவனை
கொலைகள் அகத்தம் செய்தாலும்
தெரும் தெய்வ முணர்ந்திடவே
தேம்பி அருவான் நீந்திடுவான்
20. பன்னும் இசையும் தந்தவந்த
பரம அருவின் சங்கீதம்
என்னி மனனம் செய்கின்றோம்
இதையும் செய்தவன் தாவிது
21. ஆண்டு நாளும் பந்தாக
ஆட்டி செய்தே இப்பக்தன்
மான்டான அந்தர் சந்தயியில்
மைந்தன் யேசு பிந்தாரே
22. கூரும் தாவிதின் சிறந்த
குமரன் என்ற யேசுபுரன்
பேரும் பெற்றார் பாருக்கன்
பெய்யோன் தாவி தீன்மகிமை!

செய்திகள்

* திருமலை மாவட்டத்தைச்
சேர்ந்த கும்புறுப்பிட்டு பகுதியில்
கடந்த வாரம், இரு பொம்பர்
விமானங்கள் குண்டுகளை விசிய
தில் வெரயஸ் ஒவ் ஜெர்மனியின்
பொறுப்பாளர் உட்பட பொது
மக்கள் சிலர் பலியானார்கள், பலர்
காயமடைந்துள்ளனர்.

* பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்
தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு,
வெலிக்கடை சிறையிலும், தூஸா
முசாமிலும் எந்தவித விசாரணையு
மின்றி தடுத்துவைக்கப்பட்டு,
சித்திரவதைக்குள்ளாகும் தமிழ்ச்
சிறைக் கைதிகள் தமது அடிப்
படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றக்
கோரி சாகும்வரை உண்ணாவிரதம்
இருப்பதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்க
கும் முகமாக கடந்த 30 ம் திகதி
பொதுமக்களுடன், மாணவர்களும்
இணைந்து ஆர்ப்பாட்ட உள்வ
லத்தை யாழ். நகரில் நடத்தினர்.

★ அருள் திரு. S. ஜெயநேசன்

கடந்த ஓர் ஆண்டாக அமெ
ரிக்காவில் உயர் படிப்பு படித்து
முடிவடைந்தபின், வண. ஜெயநே
சன் அவர்கள் கடந்த ஆகஸ்ட்
மாதம் திரும்பி வந்து, கிரிசொச்
சியில் திருப்பணியாற்றி வருகிறார்.
இவருக்கு சபையார் அன்பான
வர வேற்பளித்தனர்.

★ அருள் திரு. D. S. தியாகராசா

கடந்த ஓர் ஆண்டாக கிளி
நொச்சிச் சபையில் கடமையாற்
றிய வண. தியாகராசா தம்புகி
கள், கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம்
அமெரிக்காவில், திருப்பணி விடை
யாற்றச் சென்றிருக்கின்றனர்.
இவர்களுக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்
துக்கள்.

ஆதியாகமம் மூன்றும் அதிகாரம்!

“இந்த அதிகாரத்தை வேதத்தி
லிருந்து எடுத்த விட்டால்,
வேதத்தின் ஏனைய பகுதிகளை
நாம் விளக்குவது கடினம். மனி
தனின் வீழ்ச்சியைப்பற்றிய இவ்
வதிகாரத்தை நீக்கினால், வேதத்
தின் ஏனைய பகுதிகளை விளக்கு
வதற்குரிய திறவுகோலை எடுத்து
விட்டது போலாகும்”

— ஆர். சி. நென்சர்

என் ஆண்டவரே என் இறைவா!

[யோசியர் சி எஸ். லூயிஸ்,
ஜெபகவன, அவர் மாபெரும் அறநெறி
ஆசான் மட்டுமே, கடவுளல்ல, என்ற
கருத்துவேருக்குப் பதிலளிக்கமுடியாப்
பின்வருமாறு விபுலுத்திக் கூறுகிறார்]

— (ஆ-1)

“ஒரு சாதாரண மனிதன்,
இயேசு கூறிய வார்த்தைகளைத்
தானாகவே கூறியிருந்தால், அவன்
ஒரு சிறந்த அறநெறி ஆசானாக
மாட்டான். அவன் ஒரு பிசா
சாடாவா அல்லது பித்தகுவோ
தான் கருதப்படுவான். — நீக்
களை இணைத் தீர்க்கலாம்,

இந்த மனிதன் ஒன்றில், இறை
வனின் குமாரனாக இருந்தவரும்
இருக்கிறவருமாயும் இருக்கவேண்
டும், அல்லது ஒரு பைத்தியக்
காரனாகவோ, அதிலும் சேவல்
மானவனாகவோ இருந்திருக்க
வேண்டும். அவனே ஒரு மடைய
னென் அடைத்து வைக்கலாம்;
அல்லது அவன் மேல் துப்பி,
கொன்றும் விடலாம்; இல்லையெ
னின், அவரின் பாதங்களில்
விழுந்து — “ஆண்டவரே என்
இறைவா” என்று சிரந்தாழ்த்தி
அவரை வழிபட வேண்டும்.
ஆகவே அவரைப்பற்றி, அவர்
ஒரு பெரும் அறநெறி ஆசான்
என் ஆதாரான பசப்பு வார்த்தை
கள் கருகிருப்போமாக. அவர்
தமமை இவ்விதமாகக் கருத்
வேண்டுமென் மகக்கு இடமளிக்
சவுமல்ல. அது அவர் நோக்கமு
மல்ல.” —

இப்பகவையப் பற்றிய எல்லாச்
சான்றுகளையும் நாம் ஆராய்ந்து
படித்தால், நாம் சொல்லக்கூடியது
ஒன்றுதான். அதாவது, உயிர்த்
தெழுந்த இயேசுவை முதலில்
கம்புவதற்கு மறுத்த, அவர் சிட்
ரில் ஒருவரான தோமாவைப்
போல, இயேசுவின் பாதங்களில்
விழுந்து — “என் ஆண்டவரே
என் இறைவா” என்று தான்

— ஆர். சி. நென்சர்

மணி வாக்கு

கடவுளைக் கண்டடையத்தக்க சமயத்தில் அவரைத் தேடுங்கள்; அவர் சம்பமாயிருக்கையில் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள்.

— ஏசாயா. 55 : 6

உதயதாரகை

காந்தியடிகளும் கிறிஸ்தவர்களும்

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் காந்தியடிகளை நினைவுகூரும் போது, அவரது வாழ்க்கைக்காகவும் சேவைக்காகவும் இறை வனுக்கு நன்றி செலுத்துவது நம் கடமை. கடந்த பல ஆண்டுகளாக மகாத்மாவின் கொள்கைகள் அனைத்துலகிலும் பேசப்பட்டு வந்த போதிலும் அவர் வாழ்ந்த பாரத நாட்டில், இன்று நாம் எதிர்பார்த்தளவு அடிகளாரின் பெயர், மக்களின் உள்ளத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதாகக் காணவில்லை. அடிகளின் வாழ்க்கை ஒரு முடிந்த அத்தியாயமாகவே பலர் கருதி வருகின்றனர்.

நமது ஆண்டவர் இயேசுபிரானின் போதனைகள், பகட்டுப் பக்தியின் சொற்பெருக்கல்ல, அவற்றின்படி உண்மையாகவே நாம் வாழலாம். என்பதை, மகாத்மா தம் வாழ்க்கையில் செயற்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். கிறிஸ்து பிரானின் போதனைகளின் சாதனையாகக் காந்தியடிகள் விளக்கினார் என்பது மிகையாகாது.

கிறிஸ்தவர்களுக்குக் காந்தியடிகள், தம் போதனையினாலும் சாதனையினாலும் விடுத்துள்ள அறைகூவலை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். காந்திய செல்வாக்கு, இந்திய திருச்சபையை வளமுறச் செய்ததென்பதை நாம் அறிவோம். இலங்கைத் திருச்சபையிலும் அண்ணலின் செல்வாக்கு செறியச் செய்ய நாம் முயலவேண்டும்.

காந்திமகாத்மா, உள்ளத்தாய்மை பெற்று, தன்னலங்கரு தாத பெருந்தன்மையுடன், மக்களுக்குச் செய்யும் பணியையே தம் வழிபாடாகக்கொண்டு வாழ்ந்தார். உலகத்தைப் புறக்கணிக்காது, உலகத்தில் கலந்து, பாரமமக்களுக்காகப் பணிபுரிவதையே உயர்வாகக் கருதிச் செயல்பட்டார். இது எமக்கு ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியான வாழ்வாகும். கிறிஸ்து பெருமானுக்கு பணிபுரியும் நமக்கு, அண்ணல் காந்தி, இயேசுபிரானுக்கடுத்த ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி என்பதை நாம் மறுக்க வியலாது.

மகாத்மா காந்தி, பிறர் தம்மை புகழ்ந்தாலும் மகிழாமல், இகழ்ந்தாலும் கலங்காமல், விரும்பினாலும் மயங்காமல், வெறுத்தாலும் துறக்காமல் — குறுக்கிடும் இடையூறுகளைப் பொருட்படுத்தாமல், நேர்மையுடன் கட்டுப்பாட்டுடனும், சமூக அநீதிகளை எதிர்த்துத் தளராது போராடினார்; அரசியலுக்குப் புனித ஆன்மீகக் கருத்தை வழங்கினார்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், மகாத்மாவின் புனிதப்பணியின் அறைகூவலை ஏற்றுச் செயற்பட வேண்டும். உள்ளத்தில் உண்மை, வாயில் வாய்மை, செயலில் செம்மை என்பதே அண்ணல் காந்தியின் சத்திய வழிபாடு, இதனை நம் நாட்டு அரசியல் வாதிகள் பின்பற்றினால், நம் நாட்டுப் பிரச்சனைகளுக்கு, சமாதானத் தீர்வு ஏற்படுவது உறுதி. இந்த உண்மையை அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவது நம் கடமை.

தம்மை ஆண்டவரும் மீட்பருமென்று ஏற்காத மக்களுடனும் இயக்கங்களுடனும், கிறிஸ்துபெருமான் கிரியை செய்து வருகிறார். காந்தியடிகள் தாம் இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என வெளிப்படையாகக் கூறிவந்தபோதிலும், அவர் எச் சமயத்தவர்க்கும் எல்லா இனத்தார்க்கும் உரியவர். இவர் நமக்குள்ளிய நற்போதனைகளையும் அறிவுரைகளையும் நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது.

கிறிஸ்தவ அறநெறியில் வாழ்ந்து, நம் விசுவாசத்தைக் கிறிஸ்தவரல்லாத நமது சகோதரருடன் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சிக்கும் நமக்கு, இன்றும் என்றென்றும், காந்தியடிகள் குற்றம் காட்டி குறைதீர்க்கும் குருவாகவும், உள்ள எழுச்சியூட்டும் ஒப்பற்ற சக்தியாகவும் திகழ முடியுமென்பதே எம் கருத்தாகும்.

இரு சகோதரிகள்

ஊரில் இயேசு உலாவரும் போது மார்த்தாள் என்றும் மரியாள் என்றும் அந்தாள் தங்கைகள் அமர்ந்துள்ள வீட்டில் அவரை அழைத்தார் அன்புடன் சென்றார்! மரியாள் அந்த மன்னனின் முன்னே காலடி யருகே கனிவுடன் அமர்ந்து சொல்லும் மொழிகளைச் சுவையுடன் கேட்டனள்! மார்த்தா ஓர் மரபெரும் பணியில் பரபரப் போடும் பறந்து திரிந்தனள் விருந்து படைக்கும் வேலைதான் அஃது! ஒருகை வேலை உதவிகள் இல்லை மரியாள் அங்கே மன்னனின் முன்னே இருப்பது கண்டாள் இயேசுவை நோக்கி “தேவா அவளது செய்கையைப் பாரும உதவிக் கவளை உடனே அனுப்பும்!” என்றாள்; சிரித்தே இயேசுவும் சொன்னார், “மார்த்தா மார்த்தா மனத்தில் ஏதோ காரியம் எண்ணிக் கலங்குகின்றாய் நீ! மரியாள் செயலே மாபெரும் செயலாம் அஃளது பணியே அற்புத மாருப! என்சொல் கேட்டு என்வழி நடப்போர் விருந்துகள் செய்து வருந்திட வேண்டாம் என்சொல் கேட்பதே எனக்கிசை வானது!” என்றார் இயேசு ஏற்றனள் அவளே!

— இயேசு காவியம்.

பழமொழிகள் பத்து!

1. போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருத்து. Content is happiness.
2. மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றிலே இறங்காதே. Trust not to a broken staff.
3. மனக் கொண்டது மாளிகை. All happiness is in the mind.
4. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல. All that glitters is not gold.
5. முயற்சி திருவினை யாக்கும். Diligence is the mother of good fortune.
6. முள்ளாலே முள்ளை எடுக்க வேண்டும். Diamond cuts diamond.
7. முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருள் உளதோ? If God be with us, who will be against us?
8. யதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி. Truth finds foes where it makes none.
9. வாவுக்குத் தக்கபடி செலவை வரையு. Cut your Coat according to your cloth.
10. வாழவும் தாழவும் ஒருவழி நில்லா, Change of fortune is the lot of life.

எப்போதும் கொழும்புச் சபையின் நினைவில்

கொழும்புச் சபையின் மூத்த அங்கத்தவர்களில் ஒருவரும் சபையின் வேலைகள் எதுவாக இருந்த பொழுதிலும் அது தனது சொந்த வேலைகள் போல் முன் நின்று ஆயராது உளைந்து ஆண்டவருக்குள் நித்திரை அடைந்த சகோதரன் V. ரவாட்ணம் அவர்களின் ஆத்ம சார்க்கிச்சாகவும், அவருடைய சேவைக்கு ஆண்டவருக்கு ரன்மி செலுத்துவதற்காகவும், 8-9-36 மார்ச் 6-30 மணிக்கு 39 பலலன் ஒழுக்கை வெள்ள வந்தையில் உள்ள திருச்சபை சிற்றலயம் மண்டபத்தில் அன்னாரின் உறவீனரும் ரண்பர்களும் ஒன்று கூடினர்.

போதகர் அம்மா திருமதி மலர் இரத்தினராஜா அவர்களுடைய தேவாரத்தோடு ஆரம்பமாகிய ஆராதனையில் கலாநிதி தேவபாலன் யோசுவா வேதத்தில் இருந்து ஆராதனைக்கு உகந்த பாக்கங்கள் இரண்டினை வாசித்தார். உதவி ஊழியன் திரு. தேவநேசன் அவர்களின் உருக்கமான தனிக் கீதத்தைத் தொடர்ந்து, சபை

யார் சார்பில், சபையின் செயலாளரின் பாரிபார் திருமதி K. D. அரசரத்தினம் அவர்களும், பொருளாளன் திரு. R. W. லைமன் அவர்களும் சகோதரன் ரவாட்ணம் அவர்களின் சேவை, நற்பண்புகள், ஆகியவற்றை சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறினர். சபையின் பல்வேறு பொறுப்புக்களை கிரமமாகவும், வேளை அறிந்தும் முன்வந்து எடுத்து நடத்தியதோடு, பிரதிபலன் எதிர்பாராமலும், செய்வதை பகிரகப்படுத்திக் கொள்ளாமலும் அவர் செயல்பட்டமை, அவருடைய பல்வேறு நற்பண்புகளில் முதன்மையாகத் தோன்றின என்று அங்கு கூறப்பட்டது.

சபைக்குழு, வண. ஜே ஜே. ரட்ணராஜா அவர்கள், அன்பர் ரவரத்தன்குடைய வாழ்க்கை முன்மாதிரிக்காகவும் அவர் சபைக்குச் செய்த தொண்டுக்காகவும், ரன்மி கூறினர். ஆண்டவர் கூறிய தாலத்தைப் பற்றிய உவமையில் போதகர் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்த திருத்தும், ஜெபத்துடனும் பாடல்களுடனும் சகோதரனை நினைவுகூர்ந்து ரன்மி செலுத்தும் ஆராதனை முடிவு பெற்றது.

R. W. L.

EDITORIAL

St. Thomas the Apostle

Those who know the Bible and the history of the Church are further strengthened in their faith by a knowledge of Christian hagiology. Many have a wrong idea of St. Thomas the Apostle, probably because of the popular but misleading appellation "Doubting Thomas." A study of the gospels will show that, far from being a negative character, he was a man with a mind of his own, and one who was not afraid of speaking out.

According to the Gospels, he was a twin (Didymus), but there is no mention of the other twin.

When Jesus heard of the death of his friend Lazarus, he wanted to go to Bethany in Judaea. Some of his disciples tried to dissuade him from going to Judaea where he had been in danger of being stoned and arrested, but Jesus was determined. It is recorded that Thomas then said, "Let us also go, that we may die with him." (John: 11: 16) Here is no vacillation, but courage and loyalty.

When Jesus spoke of "many mansions in my Father's house", and said, "My way there is known to you." Thomas spoke out, "Lord, we do not know where you are going, so how can we know the way?" It was then that Jesus said, "I am the way; I am the truth, and I am life." (John: 14: 5) One wonders whether the other disciples know any better, or preferred to keep their doubts to themselves.

In the evening of the Resurrection Day, when Jesus appeared to the disciples in the locked room, and showed them the marks on his hands and in his side, Thomas was not present. Probably, he had gone out and did not hide with the other disciples in the locked room. When the other disciples told him of Jesus' appearance, Thomas said, "Unless I put my finger into the place where the nails were, and my hands into his side, I will not believe". A week later, Jesus appeared again to the disciples, and got Thomas to feel the marks in his hands and in his side. Thomas then said, "My Lord and my God." — the first explicit confession of Christ's divinity. He has been criticised for his doubting, but the church has also been thankful because his final declaration reassures future believers. Also the high level of faith of the confession implies that his doubts were cleared, and there should follow a life in accordance with that faith.

Here end the first century records about Thomas. What follows is tradition as recorded by Eusebius, Bishop of Caesarea (315 A.D.) and others. One way of judging the credibility of tradition is to consider how far it fits with what we know of his character from the gospel records. We know that he was a man of courage, both physical and moral, and the absoluteness of his conviction can be seen from the words of the confession.

Tradition has it that he went to Syria and began a church there. From there he went to India and started a church there too. The fact that there is similarity in the liturgies of the Churches in Syria and Malabar lends support to the tradition.

How he came to India is told in a story. An Indian King, Gundaphorus by name wanted to build a grand palace, and sent one of his merchants Abbanes to Syria to fetch an architect. Thomas who had been a carpenter by occupation before he joined Jesus' band of disciples, was brought to India. The story goes that Thomas spent the king's money on the poor, and persuaded the king to give up the idea of a palace on earth, in favour of a mansion in heaven. The king fell in with Thomas' suggestion, became a Christian and helped in the Apostles' missionary work.

The circumstances of his death are uncertain, but a tradition says that he died as a martyr in 53 AD at the hands of the king of Mylapore. Two places in Madras — St. Thomas Mount, and San Thome Cathedral — are considered memorials to his life and work in India.

Certain books discovered at various times are attributed to him: the Gospel of St. Thomas, the Apocalypse of St. Thomas, and the Acts of St. Thomas (the last discovered in a heap of papyri, in 1945, in Nag Hammadi in Upper Egypt). But as proof positive of his authorship is not available, they are not included in the canon. He is the patron saint of architects, and his emblem is the T-square. His feast was celebrated on different days by the different churches: on July 3rd by the Syrian Church; on October 6th, by the Greek Church, and on December 21st, by the Roman and other Church. Agreement has now been made to celebrate it on October 6th.

— K. P.

Jaffna Diocese of the Church of South India
ANNUAL FESTIVALon
Saturday, 11th October, 1986at
Vaddukoddai

Programme

- 8.30 a. m. — Thanksgiving Service and
Ordination of Mr. V. Rajkumar as Deacon
Celebrant: **The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar**
Preacher: **The Rev. S. Jeyanesan, B. D., S. T. M.**
- 11.00 a. m. — Musical programme
- 12.00 noon — Public Meeting
- 1.30 p. m. — Fellowship Lunch

All are cordially invited.

Rev. Sam Thampee
Secretary,
J. D., C. S. I.

THE 39TH ANNUAL FESTIVAL

of
CAROL SINGINGby
THE YOUTH OF THE NORTHat
St. John's College, Jaffna,on
Saturday 8th November 1986 at 9.30 a.m.

Admission by Programme. Please inform others.
St. John's College,
Jaffna.

Democracy — a state of mind

During the thirties of this century, there was among the American negroes a move to add to the existing 48 states of the Union, an additional unit, the 49th state for the benefit of the negroes. This was more than thirty years before President Kennedy started desegregation. The agitation grew, a magazine entitled "The 49th state" was started, and meetings were held to publicise the idea.

At one of those meetings, T. V. Smith, a white Senator for Illinois, and co-author of "The Democratic Way of Life" was invited to speak. When he spoke of the practical difficulties of carving out the new state from the neighbouring states, the Negro Chairman of the meeting (who was also the Editor) interrupted him, "If a state of Justice arose, no more land would be needed. The 49th state," he concluded with finality, "is a state of mind". What the agitators had in mind was recognition by the majority whites of the negroes' right to equality, if necessary, to a state of their own.

In Sri Lanka, the time has passed when words like 'Independence', 'democracy' and 'socialism' had a hypnotic effect. People now know that these words are shibboleths; they have learnt to go behind, to the state of mind behind the the actions. David Selbourne pointed out that a country can have the forms of democracy without the spirit of democracy, without the democratic state of mind. Gerald Manley Prime Minister of Jamaica, said, "Many parliamentary democracies are in fact nothing more than means of legitimizing a tyranny of the majority".

The state of mind of Governments can easily be seen from their past doings. To the minorities the state of mind of successive governments of Sri Lanka has been revealed by the imposition of Sinhala only (Switzerland has four official languages), by the many broken pacts, by the 1975 constitution and the monkeying with the judiciary, by the dropping of Appendix C during the 'ethnic' negotiations, etc.

What is needed to create a right state of mind is a bold stroke of statesmanship. Sir Robert Peel was for ten years Conservative Prime Minister of England. His party had been elected by the farmers and landowners. The Corn Laws had been enacted to protect the farmers and landowners against cheap corn from outside. Then in 1840, there was a failure of both wheat and potato crops. Peel knew that the people would die of starvation if foreign corn was not allowed to come in. He was statesman enough to realize that he was Prime Minister of England, and not of the Conservatives only. He did not let the next elections loom too large. He repealed the Corn Laws. He lost the election. He chose between what was good for the country, and what was good for his party. He did the statesman like thing, and has gone down in history as one of England's greatest statesmen.

K. P.

Registered as a Newspaper at the G. P. O. under No. Q196/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganathan Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 3rd October, 1986 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.